ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-157

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοὺ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ 31-534
Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Δρ.	720	Ἐτησία	£ 2-0-0
»	360	Ἑξάμηνος	» 1-5-0
»	180	Ἀμερικῆς	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1937
"Ανατολὴ ἡλίου 6.1΄ Δύσις 6.58"
Εὐψυχίου μάρτ.

Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

...μένη κατ' αὐτὰς κίνη-...ἀναπροσαρμογὴν τῶν ...οἰκονομικῶν σχέσεων ...βαίται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ...εἰς τὰς ἄλλας χώρας, ...τὰς τῆς. Ἡ κίνησις ...προσοχῆς. Ἡ κίνησις ...ελεῖ τὴν καλυτέραν δι-...ν ἀγώνων ἐκείνων, οἱ ...τῆς θυέλλης τοῦ ...ροῦ, ἡ ὁποία παρέσυ-...τῆς χώρας, ὑπερημύνον-...θεσμῶν τῆς φιλε-...οικονομίας. Ἡ διεθνὴς ...ἀφοῦ ἀπεκήρυξε τὰς ...ἀντιλήψεις καὶ ἀπηρ-...προπαράδοτον σύστημα ...ἐμπορίου, παρουσι-...ἐμπορίου ἀναζητοῦσα τὴν ...τῆς εἰς τὴν παλαιὰν πί-...τὰ καθεστὼς τῶν περιορι-...ἀνυπερβλήτων τελωνει-...τῶν ἀπαγορευτικῶν ...καὶ τῶν «συνθέτων» ...ἀπεδείχθη ἀλυσιτε-...ματικὴ καὶ οἰκονομι-...δὲν ἐξησφαλίσθη ...διὰ καμμίαν χώραν. Ὁ ...ρυθμὸς τῆς βιομηχανι-...παγκοσμίου ἀγο-...καὶ ἡ ὁμαλὴ κίνη-...ἐναλλαγῶν δὲν ἐπανελή-...μαρασμώδης κατάστασις ...οἰκονομίας, μετὰ τὴν ...κρίσιν τοῦ 1928, παρέμει-...κραυγάζουσα ἀπόδειξις ὅ-...τῆς παγκοσμίου ἀγο-...ἂν ἀδιάσπαστος καὶ ὅτι ἡ ...ἦτο ἐξάρτησις τῶν ἐθνικῶν ...ἐν εἶναι τόσον ἰσχυρά, ὥσ-...εἶναι ἄνευ ἐπιζημίων ἡ προ-...δύνων συνεπειῶν τῶν.

...ρος ἀπομόνωσίν των.

...ρος καταστασιν τῆς ἑνότη-...παγκοσμίου οἰκονομίας ...ἀναζωογόνησιν ἑνὸς ἀπο-...εἰς τεμάχια ὀργανι-...κίνησις πρὸς ρι-...σταθεώρησιν τῆς οἰκονομι-...πολιτικῆς τῶν κρατῶν. Τὴν ...τοῦτην παρακολουθεῖ ἀπὸ ...ἡμῆς τῆς σκοπιᾶς ἡ Ἑλλὰς ...τῆς δικαιολογήμενον ἐνδια-...

...ικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἡ ...ναλλασσομένη μὲ ὅλον ...καιρὸν καὶ προσφέρουσα τὰς ...ἐκθαμμένου ὑπηρεσίας της εἰς ...τὸν ἀντίκτυπον τῆς ἑκάστοτε ...προφυμένης διεθνοῦς οἰκονομι-...κατάστασεως, πρὸς τὴν ὁποί-...εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ συμμορ-...ται. Καὶ μολονότι τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τῆς οἰκονομικῆς της ἀναπτύξεως εἶνε συνυφασμένα μὲ τὴν ἐλευθερίαν τῶν συναλλαγῶν καὶ τὸ ἄνευ περιορισμῶν διεθνὲς ἐμπόριον, εὑρέθη ἐν τούτοις εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν ὑγιῶν οἰκονομικῶν δοξασιῶν, ὅταν ἡ διεθνὴς πραγματικότης τῆς ἐπέβαλε τοῦτο.

Ἡ Ἑλλάς, τῆς ὁποίας ἤδη ὁ οἰκονομικὸς μηχανισμὸς ἔχει δοκιμασθῇ, θὰ δυνηθῇ ἄνευ ἐπικινδύνων διαταραχῶν νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὸ καθεστὼς τῶν περιορισμῶν εἰς τὸ καθεστὼς τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου. Ἡ ἐγχωρία βιομηχανία, διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τῆ ὁποίας ἐπεδείχθη ἐκ μέρους τοῦ κράτους κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξαιρετικὴ περίσκεψις, ἔχει ἐξασφαλίσει πλέον τὴν βιωσιμότητά της, χάρις εἰς τὰς διαρκεῖς τελειοποιήσεις της. Δὲν διατρέχει, συνεπῶς, εἰς τοὺς βασικοὺς τοὐλάχιστον κλάδους της, κανένα κίνδυνον ὅταν, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς σάλπιγγος μιᾶς διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεννοήσεως, καταπέσουν, ὡς ἄλλα τείχη τῆς Ἰεριχοῦς, τὰ ἀπόρθητα τελωνειακὰ τείχη, τὰ ὁποῖα κατετεμάχισαν τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν καὶ ἐχώρισαν τοὺς λαούς.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποστῇ μικρὰς τινας ζημίας ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία ἐκ τῆς νέας προσαρμογῆς της πρὸς τὸ καθεστὼς τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, τὰς ζημίας ταύτας θὰ ὑπερκαλύψῃ ἡ μεγάλη ὠφέλεια, ἡ ὁποία θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἐντάσεως τῆς δραστηριότητος τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας.

Ἔμπορος καὶ ναυτίλος ὁ Ἕλλην γνωρίζει νὰ πλανᾶται κερδοφόρως ἀνὰ τὰς θαλάσσας καί, ὑπὸ τὴν κυανόλευκον, ἡ ὁποία ὑπερηφάνως κυματίζει εἰς ὅλους τοὺς ὠκεανούς, νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀκμὴν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος του. Ἡ ἐλευθερία τῶν θαλασσῶν εἶνε μία ἀνάγκη διὰ τὸν μεσογειακὸν Ἕλληνα, ὁ ὁποῖος πάντοτε ὑπῆρξεν ὁ μέγας μεσολαβητὴς μεταξὺ τῶν λαῶν καὶ ὁ ὁποῖος σήμερον ἀκόμη ἔχει νὰ συναντήσῃ, καὶ εἰς τοὺς πλέον μακρινοὺς πλόας του, ἀκμαζούσας ἑλληνικὰς παροικίας εἰς ὅλας τὰς ἠπείρους. Καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου θὰ διανοίξῃ νέας δυνατότητας οἰκονομικῆς δράσεως εἰς τὸν εὐφυᾶ, πολυμήχανον, φιλοκερδῆ "Ελληνα....

Θωρηκτὰ
τῶν 48.000 τόννων

Ἡ σημερινὴ φάσις τοῦ ναυτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ

Καὶ οἱ Ἰαπωνικοὶ ἐξοπλισμοί

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ πρόβλημα τοῦ ναυτικοῦ ἀφοπλισμοῦ συζητηθὲν κυρίως εἰς Οὐάσιγκτων κατὰ τὸ 1922, εἰς Λονδῖνον τὸ 1930, κατόπιν εἰς Γενεύην καὶ κατόπιν πάλιν εἰς Λονδῖνον, διῆλθεν ἀπὸ τὰς πλέον ποικίλας τῶν φάσεων καὶ ἐπέτρεψε, κατὰ καιροὺς, ἄλλοτε αἰσιοδοξίαν καὶ ἄλλοτε ἀπαισιοδοξίαν, συνειθέστερον ὅμως ἀμφιβολίαν. Κατ' ἀρχάς, προσεπάθησαν νὰ ἐπιτύχουν ποσοτικὸν περιορισμόν, ἐν τέλει δὲ κατέληξαν εἰς τὸν ποιοτικόν. Ἀπὸ τὰ πέντε κράτη δὲ, τὰ ὁποῖα παρεκάθησαν εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Οὐάσιγκτων, τρία μόνον ἐδέχθησαν νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς τελευταίας διασκέψεως τοῦ Λονδίνου.

Ἐν Λονδίνῳ, λοιπόν, ὅλαι σχεδὸν αἱ προσπάθειαι ἐστράφησαν πρὸς τὰ θωρηκτά, κυρίως μὲν ἐκ λόγων οἰκονομικῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ λόγων ἐντυπωσιακῶν συγχρόνως, διότι ἐφ' ὅσον ἡ συνδιάσκεψις δὲν ἐπέτυχε τίποτα σχεδὸν ἐπὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων, ἔπρεπε ὁπωσδήποτε κάτι νὰ ἐπιτύχῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ, διὰ νὰ παρξίν καὶ τὴν ἀποστολήν της. Οὕτω, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Μεγ. Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία, ἀπεφάσισαν νὰ περιορίσουν τὴν χωρητικότητα τῶν σκαφῶν αὐτῶν εἰς 35.000 τόννων, τὸ διαμέτρημα δὲ τῶν πυροβόλων των εἰς 356 χ.μ., ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε ὅτι τὴν συμφωνίαν αὐτὴν, θ' ἀνεγνώριζε καὶ ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἰαπωνία πρὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1937.

Καὶ ἡ μὲν Ἰταλία προσεχώρησεν εἰς τὴν συμφωνίαν αὐτὴν καίτοι δὲν ἔχει ἤδη ὑπὸ κατασκευὴν δύο θωρηκτὰ τὰ σχέδια τῶν ὁποίων προβλέπουν πυροβόλα τῶν 381 χ.μ. Ἡ Ἰαπωνία ὅμως, πρό τινων ἡμερῶν εἰδοποίησε τὰς λοιπὰς δυνάμεις ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προσχωρήσῃ καὶ αὐτή, καὶ ὅτι προτιμᾷ νὰ διατηρήσῃ ἐν προκειμένῳ, πλήρη ἐλευθερίαν δράσεως.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ὅν καὶ ἀνεμένετο, προὐκάλεσεν οὐχ' ἧττον ζωηρὰν συγκίνησιν τόσον εἰς τὸ Λονδῖνον ὅσον καὶ εἰς τὴν Οὐάσιγκτῶνα. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ ταξίδι τοῦ κ. Νόρμαν Νταίηβς εἰς Λονδῖνον, δὲν εἶνε ἄσχετον πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῆς Ἰαπωνίας, ἤτις, ἄλλωστε, ἀνεμένετο.

Λέγεται ἐπιπροσθέτως, ὅτι ἡ Ἀγγλία, εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ὁπλίσῃ τὰ θωρηκτά της μὲ πυροβόλα τῶν 406 χ.μ. καὶ νὰ κατασκευάσῃ ἐπιπροσθέτως καὶ θωρηκτὰ χωρητικότητος ἄνω τῶν 35.000 τόννων. Ἐν τοιαύτῃ μάλιστα περιπτώσει, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ δημιουργήσουν δύο στόλους τοιούτων θωρηκτῶν, ἕνα διὰ τὸν Ἀτλαντικὸν καὶ ἕνα διὰ τὸν Εἰρηνικόν, δεδομένου ὅτι αἱ δεξαμεναὶ τῆς διώρυγος τοῦ Παναμᾶ, δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ἐξ αὐτῶν διέλευσιν πλοίων τοιαύτης χωρητικότητος.

Περὶ τὰ ζητήματα ταῦτα περιστρέφονται ἤδη αἱ ἐντατικαὶ ἀγγλοαμερικανικαὶ συνομιλίαι τοῦ Λονδίνου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὅμως οὐδὲν εἰσέτι ἀνεκοινώθη ἐπισήμως. Παρὰ ταῦτα, ὑπάρχουν ἤδη ἀρκεταὶ πληροφορίαι ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, αἱ ὁποῖαι καὶ δὲν φαίνονται ν' ἀφίστανται κατὰ πολὺ τοιούτων τῆς πραγματικότητος.

Κατὰ τὰς πληροφορίας αὐτὰς, ἡ Ἰαπωνία ἔχει ἤδη ὑπὸ καθέλκυσιν ἕνα θωρηκτὸν 45.000 τόννων, κατ' αὐτὰς δὲ πρόκειται ν' ἀρχίσῃ τὴν ναυπήγησιν καὶ ἑνὸς ἄλλου 46—47.000 τόννων ὁπλισμένου, ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον, μὲ πυροβόλα τῶν 406 χ. μ.

Ἡ Ἀγγλία ἀντιθέτως ἔχει ἤδη εἰς τὰ ναυπηγεῖα της δύο ντρέντνωτ τῶν 35.000 τόννων τὰ ὁποῖα θὰ ὁπλισθοῦν μὲ πυροβόλα τῶν 356, συμφώνως δὲ πρὸς τὸ ὑπάρχον πρόγραμμα, πρόκειται συντόμως νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ κατασκευὴ τριῶν ἄλλων τοῦ ἰδίου τύπου. Ἐὰν ὅμως ἐπιθεβαιωθοῦν αἱ πληροφορίαι περὶ τῆς χωρητικότητος τῶν ὑπὸ καθέλκυσιν Ἰαπωνικῶν σκαφῶν, τότε ἡ Μεγ. Βρετανία θὰ μεταβάλῃ τὰ σχέδια τῶν τριῶν αὐτῶν τελευταίων σκαφῶν, τῶν ὁποίων ἡ χωρητικότης θ' ἀναβιβασθῇ οὕτω εἰς 48.000 τόννους μὲ πυροβόλα τῶν 406, δώδεκα πυροβόλων καὶ ὄχι ἐννέα ὡς εἶνε τὰ σημερινὰ θωρηκτὰ τῶν ἄλλων κρατῶν.

Καὶ σὰν τὸν πρῶτο θεμελιωτὴ τοῦ ἀμερικάνικου πραγματισμοῦ γιατὶ αὐτὸς εἶχε στὸ μυαλό του νὰ συνδυάσῃ τὴν ἰδέα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τοῦ ρεπουμπλικανισμοῦ μὲ τὴν ἰδέα τῆς δικαιοπολιτείας. Ἡ σημερινὴ Βορειοαμερικανικὴ Συμπολιτεία στὴν κρατικὴ της ὑπόσταση εἶνε ἀληθινὰ πνευματικὸ τέκνο τοῦ Βενιαμὶν Φραγκλίνου. Αὐτὸς ἔκαμε ἕνα συνδυασμὸ συγκεντρωτικοῦ καὶ ἀποκεντρωτικοῦ συστήματος καὶ ἐδημιούργησε μιὰ Συμπολιτεία ποὺ περιλαμβάνει αὐτόνομες Πολιτεῖες. Φιλοσοφικὴ ἰδέα εἶχε τὴν ἰδέα τῆς συνδιαλλαγῆς τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας μὲ τὴν κρατικὴ αὐταρχία.

Ἄσχετα πρὸς τὴν πολιτικὴ δράση ποὺ ἐπρόκειτο ν' ἀναπτύξῃ ἀργότερα ὁ Φραγκλῖνος ἄρχισε νὰ δημοσιογραφῇ ἀπὸ παιδὶ δέκα τεσσάρων χρόνων, ἂν καὶ μόλις δκτὼ χρόνων ἦταν ὅταν πρωτοπῆγε στὸ σχολεῖο καὶ ἄρχισε νὰ μαθαίνῃ γράμματα. Καὶ φαίνεται πὼς δὲν ἔμαθε πολλὰ γράμματα στὸ σχολεῖο. Τὸ μεγάλο σχολεῖο τοῦ Φραγκλίνου ἦταν ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἐνεργητικὸ μυαλό του ἔπαιρνε ἀπ' αὐθείας τὴ μάθηση ποὺ τοῦ χρειαζότανε ἀπὸ τὴν πραγματικότητα. Γιὰ τὶς θεωρητικὲς γνώσεις ποὺ εἶχεν ἀποκτήσει ἀργότερα ἦταν, ὅπως θεωρεῖται τελεῖως αὐτοδίδακτος.

Τὰ πρῶτα του ἄρθρα ἄρχισε νὰ τὰ δημοσιεύῃ μὲ τὸ θηλυκὸ ψευδώνυμο «Ἡ κυρία Σιωπὴ» καὶ παρουσιάζοτανε σὰν μιὰ γρηὰ χήρα ποὺ θέλει νὰ δασκαλέψῃ τὸν κόσμο, ὑπόσχεται ὅμως νὰ εἶνε διασκεδαστική καὶ γι' αὐτὸ θὰ μιλάῃ μιὰ φορὰ γιὰ πολιτικὴ καὶ μιὰ φορὰ γιὰ ἔρωτα. Κι' αὐτὰ τὰ ἄρθρα δημοσιεύθηκαν ἀρκετὰ χρόνια στὴ σειρά. Ὕστερα ὅταν ἔγινε δέκα ἑπτὰ ἐτῶν ἐπεχείρησε ἕνα τυχοδιωκτικὸ ταξίδι στὸ Λονδῖνον, ἔμεινε ἐκεῖ μερικὰ χρόνια καὶ δημοσίευσε ἀρκετὰ φυλλάδια καὶ ἄρθρα στὶς ἐφημερίδες. Ἕνα φυλλάδιο πραγματεύτανε τὴν ἀνάγκη τῆς ἐλευθερίας γιὰ τοὺς λαούς. Ἀπὸ τότε εἶχε φορμάρει τὶς πολιτικές του πεποιθήσεις.

Ἀπὸ τὰ πολιτικά του κατορθώματα τὸ μεγαλύτερο ἦταν ἡ συνομολόγηση συμμαχίας μὲ τὴ Γαλλία. Ἔδειξε τόση διπλωματικὴ ἱκανότητα σ' αὐτὴ τὴν περίσταση ὥστε μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς ὅτι ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους διπλωμάτες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Στὴν ἀρχὴ μόλις ἔφθασε στὸ Παρίσι φέρθηκε μὲ μεγάλη διακριτικότητα καὶ προσοχή. Προσπαθοῦσε νὰ παραμύρῃ τὴ Γαλλία καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εὔνοιά της ἀλλὰ ταυτόχρονα ἤθελε νὰ μὴ παρεμβάλῃ κανένα πρόσκομμα στὶς σχέσεις Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας. Κι' ἀκόμα πρὶν ἀρχίσῃ νὰ διαπραγματεύεται ἐπίσημα μὲ τὴν γαλλικὴ κυβέρνηση εἶχε φροντίσει νὰ γίνῃ γνωστὸς στὴν παρισινὴ κοινωνία καὶ ν' ἀποκτήσῃ γνωριμίες καὶ φιλίες. Ἐπεζήτησε μ' ἐξαιρετικὴ φροντίδα νὰ ἐπιτύχῃ τὴ συμπάθεια τῶν ὡραίων γυναικῶν καὶ παρ' ὅλα τὰ γεράματά του φαίνεται πὼς τὸ ἐπέτυχε. Ἐνεργοῦσε ἀπάνω σὲ πλάνο προσχεδιασμένο καὶ ἔτσι κατάφερε νὰ φθάσῃ στὴν τέλεια ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ του.

Εἶχε μιὰ παράξενη ἱκανότητα νὰ πείθῃ καὶ νὰ ἐνθουσιάζῃ. Κατάφερε νὰ δανείζεται μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδας του ἀπὸ τὸ δημόσιο ταμεῖο τῆς Γαλλίας ἀνκαὶ ἐκείνην τὴν ἐποχὴ ἦταν σὲ κακὰ χάλια καθὼς καὶ ἀπὸ τοὺς Γάλλους τραπεζίτες. Καὶ ἴσως αὐτὰ ὅλα νὰ τὰ κατάφερε μὲ τὸν πολύτροπο καὶ πολυσύνθετο χαρακτῆρα. Τὸ ἐξωτερικό του ἦταν ἀφελὲς καὶ ἁπλοϊκό, φαινότανε πὼς ἀπὸ τὴ γλῶσσα του στάζει ἡ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια καὶ ἔκανε σὲ ὅλους τὴν ἐντύπωση ἑνὸς ἀνθρώπου ποὺ ἦταν ἀνίκανος νὰ πῇ ψέματα. Πολλοὶ τὸν ἔπαιρναν γιὰ λιγάκι κουτὸ καὶ ὅλοι τὸν ἔλεγαν «μπονόμο». Φαίνεται ὅμως πὼς κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς ἀφελείας ὑπῆρχε ἄθυσμος πονηρίας καὶ ὑπολογισμοῦ. Καὶ πολλοὶ λίγοι Γάλλοι, ἐλάχιστοι, ἐκατάλαβαν τότε ὅτι ὁ κουτὸς καὶ ἀφελὴς Ἀμερικάνος ἦταν ἀνώτερο πολιτικὸ πνεῦμα. Ἴσως κανεὶς νὰ μὴν ἐκατάλαβε ὅτι ἡ ἀφέλεια ἦταν μάσκα ἁπλὴ ποὺ τὴν φοροῦσε ὁ Φραγκλῖνος γιὰ νὰ σκεπάζῃ τὸ ἀληθινό του πρόσωπο, ἕνα πρόσωπο παμπόνηρο. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀληθινὴ ἱστορία τοῦ Φραγκλίνου. SER

[Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΝ ΜΕ ΤΟΝ ΧΙΤΛΕΡ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΛΟΥΝΤΕΝΤΟΡΦ ΙΔΡΥΤΗΣ ΝΕΑΣ «ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ» ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

ΠΟΙΑΙ ΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ πρῶτον σημαντικὸν ἀποτέλεσμα τῆς συμφιλιώσεως τοῦ Χίτλερ καὶ τοῦ Λουντενγκορφ εἶνε ἡ ἐπίσημος ἀναγνώρισις ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως τοῦ Γ' Ράϊχ τῆς εἰδωλολατρικῆς θρησκείας, τὴν ὁποίαν κηρύσσει ὁ ἄλλοτε ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Συμφώνως πρὸς μίαν ἀνακοίνωσιν, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς πιστούς του ὁ παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ στρατηγὸς «οἱ Γερμανοὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν θρησκείαν τῆς «γερμανικῆς ἐνοίας τοῦ Θεοῦ» θὰ ἀπολαύουν ἐφεξῆς πλήρους ἰσότητος δικαιωμάτων μὲ τοὺς συμπολίτας των τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰ ἄλλα θρησκευτικὰ δόγματα, τὰ ἀναφερόμενα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ προγράμματος τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος».

Οὕτω ὁ Λουντενγκορφ θ' ἀπολαύῃ ἐφεξῆς τῆς κρατικῆς ὑποστηρίξεως εἰς τὸν ἀγῶνα του κατὰ τῆς «κάστας τῶν ἱερέων», ὁ ὁποῖος προβλέπεται ὅτι θὰ εἶνε δξὺς καὶ σύμφωνος πρὸς τὸν θυελλῶδη καὶ ὁρμητικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς νέας θρησκείας. «Ὁ Φύρερ—λέγει εἰς μίαν διακήρυξιν, ἡ ὁποία ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ φύλλον τῆς 5 Ἀπριλίου τοῦ περιοδικοῦ του «Εἰς τὴν ἱερὰν πηγὴν τῆς γερμανικῆς δυνάμεως»—κατήργησε πλέον τοὺς περιορισμοὺς τοὺς ὁποίους συνήντα μέχρι τοῦδε ἡ φιλοσοφικὴ μου δράσις. Σκοπὸς τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὁποῖον διεξάγομεν εἶνε ἡ ἐδραίωσις τοῦ Γερμανοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἑνότης τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ἐντὸς τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ φυλετικοῦ κράτους. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἐθνικοσοσιαλιστικὸν κόμμα καὶ οἱ ἔξω αὐτοῦ εὑρισκόμενοι, ὀφείλουν σήμερον νὰ ἀφιερώσουν ὅλας των τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκμηδένισιν τῶν ἐνεργειῶν τῶν ὑπερεθνικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ὑποσκάπτουν τὰ θεμέλια τοῦ νεαροῦ κράτους μας καὶ θέλουν νὰ ἐπιβάλουν ἐκ νέου τὴν κυριαρχίαν των ἐπὶ τοῦ λαοῦ μας».

Ἀλλὰ ποία εἶνε ἡ κοσμοθεωρία τοῦ Λουντενγκορφ, τὴν ὁποίαν οὗτος ἀποκαλεῖ «γερμανικὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ;» Εἶνε μία θρησκευτικὴ κοσμοθεωρία συνδεομένη στενῶς καὶ συγχεομένη μὲ τὴν ἰδέαν τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πολέμου καὶ τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ φυλετικοῦ κράτους, ἢ μᾶλλον οὖσα συμπλήρωμα ἁπλοῦν τῶν δύο τούτων θεμελιωδῶν ἰδεῶν. Ὁ ὁλοκληρωτικὸς πόλεμος, λέγει ὁ

Ὁ στρατηγὸς Λουντεντορφ

Λουντεντορφ, εἶνε ἀνηλεής. Ἀπαιτεῖ τὴν ὑπερτάτην προσπάθειαν. Στρέφεται ὄχι μόνον κατὰ τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν γυναικῶν, τῶν ὁποίων ἀπειλεῖ τὰ τέκνα καὶ τοὺς συζύγους. Μᾶς χρειάζεται ἑπομένως ἕνας λαὸς ἱκανὸς νὰ ἐντείνῃ τὰς δυνάμεις του εἰς τὸ ὑπέρτατον ἐπὶ μῆνας καὶ ἔτη διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν ἐχθρόν. Μόνον ὑπ' αὐτὸν τὸν ὅρον θὰ ἐπιτύχωμεν νὰ συντρίψωμεν τὸ βασίλειον τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ μείνωμεν ἰσχυροὶ, παρ' ὅλας τὰς ἀμφιβολίας, αἱ ὁποῖαι θὰ γεννῶνται ἐν ἡμῖν ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ πολέμου.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν στοχασμῶν του τούτων ὁ στρατηγὸς ζητεῖ, πλὴν τῆς στρατιωτικοποιήσεως τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῶν τριῶν ἐπιθυμιῶν δυνάμεων, μίαν ἀληθῆ «γερμανικὴν ἐνσαρκωσιν», ἡ ὁποία θὰ καταστήσῃ ἀθάνατον τὸν ἕνοπλον γερμανικὸν λαὸν καὶ θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν γέννησιν μιᾶς αἰωνίας Γερμανίας. Ἡ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ Ἔθνους εἶνε ἡ συνείδησις τοῦ αἵματος καὶ τῆς φυλετικῆς ὑπερηφανείας. Ὁ Γερμανὸς στρατηγὸς εἶνε θιασώτης τοῦ ἀντισημιτισμοῦ καὶ τῆς εὐγονικῆς πολιτικῆς ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς νομοθεσίας.

Ὁ Λουντεντορφ φρονεῖ ὅτι οἱ Γερμανοὶ πρέπει νὰ πραγματοποιήσουν τὸ μυστήριον τῆς ἑνσαρκώσεώς του», διότι ἄλλως θὰ καταντήσῃ ἕνα κράτος «ἐργατικῶν μυρμήκων» παρὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀναγέννησίν του. Αὐταὶ εἶνε ἐν περιλήψει αἱ θεμελιώδεις ἰδέαι τοῦ στρατηγοῦ Λουντεντορφ καὶ τῆς θρησκείας τῆς «γερμανικῆς ἐννοίας τοῦ Θεοῦ», τὴν ὁποίαν κηρύσσει. Δὲν διακρίνονται βεβαίως ἐπὶ ἀπολύτῳ σαφηνείᾳ ἀπὸ φιλοσοφικοθρησκευτικῆς ἀπόψεως— καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ κύριον ἐπάγγελμα τοῦ φορέως, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν θρησκείαν—ἀλλ' εἶνε ἀρκετὰ χαρακτηριστικαὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς πλευρᾶς.

Μένει νὰ ἴδωμεν μὲ ποῖον τρόπον ὁ στρατηγὸς, μετὰ τὴν συμφιλίωσίν του πρὸς τὸν Χίτλερ, θὰ διεξαγάγῃ τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀφύπνισιν τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς φυλῆς καὶ διὰ τὴν γερμανικὴν ἔννοιαν τοῦ Θεοῦ, ἐν ὄψει τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ πολέμου. Πρὸς τὸ παρὸν ἡ γερμανικὴ θρησκευτικὴ κίνησις, τῆς ὁποίας ἡγεῖται, ἀριθμεῖ ἀρκετὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων ὀπαδῶν ἢ συμπαθούντων.

Ἀπὸ τὴν Ἱσπανικὴν τραγωδίαν

Ἡ ζωὴ εἰς τὴν Βαλένθιαν

Ἀκρίβεια, καταπιέσεις καὶ ἀναρχία

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἀπρίλιος (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ὁ «Χρόνος» δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον του φύλλον, σειρὰν ἀνταποκρίσεων τοῦ ἐν Βαλένθια ἀπεσταλμένου του περιγράφοντος τὴν ζωὴν εἰς τὴν σημερινὴν πρωτεύουσαν τῶν Ἐρυθρῶν καὶ δὴ τὰς οἰκονομικὰς καὶ ἐπισιτιστικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν, ὁλοέν καὶ ἀπειλητικώτερας ἐκεῖ.

Συμφώνως λοιπὸν πρὸς τὰς πληροφορίας αὐτὰς εὑρίσκει μέν εἰς τὴν Βαλένθιαν κανεὶς τ' ἀπαραίτητα πρὸς διατροφήν του τρόφιμα, ὑπὸ πολλοὺς ὅμως περιορισμοὺς καὶ συχνὰ μὲ μεγάλας δυσχερείας. Οὕτω, ἡ διανομὴ τοῦ ἄρτου γίνεται διὰ δελτίων, ἑκαστον ἄτομον δὲ, δὲν δικαιοῦται νὰ προμηθευθῇ πέραν τῶν 85 δραμίων ἡμερησίως. Διὰ δελτίων ἐπίσης γίνεται καὶ ἡ διανομὴ τῆς ὀρύζης, εἰς τὰ ξενοδοχεῖα δέ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μαγειρευθοῦν καθ' ἑκάστην παρὰ δύο μόνον φαγητά, πλὴν τῶν φρούτων καὶ τῶν ὀρεκτικῶν. Τὸ καθεστὼς αὐτὸ, διαρκεῖ ἀπὸ μακροῦ, μὲ μικρὰς διακοπάς, ἐπὶ τὰ χείρω ὅμως. Τοῦτο συμβαίνει ἰδίως ὅταν διακόπτεται ἐνίοτε ἡ συγκοινωνία μεταξὺ Βαρκελώνης καὶ Βαλένθιας, διότι αἱ ἀμαξοστοιχίαι χρησιμοποιοῦνται διὰ στρατιωτικοὺς σκοποὺς ἀποκλειστικῶς, ἢ ὅταν διάφοροι ἀναρχικαὶ ὀργανώσεις διαρπάζουν εἰς τοὺς διαμέσους σταθμοὺς τὰ σιτοφορτία ἢ τὰ ἄλλα μεταφερόμενα τρόφιμα.

Τὸ πρόβλημα ὅμως ἐμφανίζεται ὑπὸ τὴν ὀξυτέραν του μορφὴν ὄχι τόσον διὰ τοὺς ἰθύνοντας καὶ τοὺς ἐντεταλμένους μὲ τὸν ἐπισιτισμὸν τῶν κατοίκων, ἀλλὰ κυρίως διὰ τοὺς καταναλωτάς. Διότι δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐξευρίσκῃ κανεὶς τρόφιμα, πρέπει καὶ νὰ ἠμπορῇ νὰ τὰ πληρώνῃ. Αἱ τιμαὶ ὅμως, ἀνέρχονται συνεχῶς. Διότι, ἀφ' ἑνὸς ἡ πλεονεξία τ

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 10 μ.μ. «Πόλις κόσμου από τις λαύκες».
ΑΛΗΘΕΙΑ. «Ο Παναθηναϊκός».
ΑΣΤΡΟΠΟΛΙΣ. «100 τά 100».
ΑΤΤΙΚΟΝ. 10,30 μ.μ. «Αγάπη, Σ.Ο.Σ.».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Όπως άγγελοι».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Η γυναίκα του Ρασπούτιν».
ΟΛΥΜΠΙΑ. Τη Κυριακή 8½ μ.μ. «Άϊντιαν, ΠΑΠΑ ΔΑΝΙΟΣ. (Θάνος Π. Κωνσταν.)
ΤΟΠΙΣ. Αύριον στις γειτονιές.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Η αγάπη του Τζόζεφ».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ο βασιλιάς του Τζαζ».
ΑΣΤΥ. «Ο Πρόεδρος της Αμερικής».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Μην Γκάνι και αδελφοί».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Θάλασσες της Κίνας».
ΓΡΥΦΟΣ. «Ο Τζίμυ».
ΟΡΦΕΑΣ. «Αγάπησα ο άσπλαχνος».
ΠΑΛΛΑΣ (Μετ.). «Ο πιο γοητευτικός».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Σ' έχω ποθήσει».
Ρ.Ε. «Το χρήμα».
ΣΠΕΡΑΣ. Εκκλησιαστικά κιν. από 10 π.μ.
ΣΠΛΕΝΤΙΔ. «Δόκτωρ Σπανιολάθος».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Δόκτωρ Σπανιολάθος».
ΣΤΕΦ. «Αιχμηρότητος στην σχολείο».

Θέατρα

1ον Π.Σ. «Το κουτί».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Κλειδί σφυρίο».
ΚΟΡΥΤΣΑ. «Ο Μπαμπάς του Τσιλιέτου».
ΑΡΤΕΜΙΣ. «Έπαλλα Πάρις».
ΑΤΤΙΚ. «Ο Πρόεδρος της Αμερικής».
ΑΘΗΝΩΝ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
ΕΚΚΕΝΤΡΟΝ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
ΜΟΝ ΣΙΡΕ. «Ο δρόμος των αστεριών».
ΜΑΣΣΑΛΙΑ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
ΠΑΛΛΑΣ (Περιγ.). «Ποσειδών».
ΦΟΙΒΟΣ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
Πειραιώς και Προαστίων.
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ανάσταση».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
ΣΤΗΣΙΧΟΡΟ. «Δώρο μάγκες».
ΑΛΚΗΣΤΙΣ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
ΚΑΛΛΙΟΠΗ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
ΑΚΤΑΙΟΝ. «Μυστήριο στον Παρισινό».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».
ΕΤΟΥΑΛ. «Ο Παναθηναϊκός του Μεσοπολέμου».

Διευθυντής του Γραφείου
Εμμανουήλ Γ. Κασμάτης
Μαυρομιχάλη 13

Εφαρτώς εξυπηρετεί τα ανώτερα άγγλικά συμφέροντα. Οι Έλληνες πρέπει να είμαι εγγυημένος προς τον κ. Ούστερλουπ, διότι έτσι πρέπει την εργασίαν και πρό παντός την ανεξαρτησίαν της ανεξαρτησίας μας εις τον κόσμον. Αν ήτο άγγλικόν συμφέρον τότε, αποδείκνυον ούτοι δι' εξαιρετικούς λόγους, ότι ο κ. Ούστερλουπ ήτο ανάγκη να φύγη από την Ελλάδα. Αλλά τότε θα ήτο ανάγκη να ανακαλέσουν και τον κ. Μεταξά, διότι ο κ. Μεταξάς δεν είναι άγγλικός πράκτωρ.

Δικαίαι άναγνώρισις

Ως έπίσημον δημόσιον έγγραφον θα μείνη εις την ιστορίαν του Κρητικού εξαιρετικού διδιαφέροντος ο περ ό κ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Πρωτοπαπαδάκης, όπερ της Μεγαλονήσου, δια τας εις τον Μεγάλον πόλεμον υπηρεσίας του Κρητικού λαού, ανεβίβασε τον Κρητικόν λαόν εις την κατηγορίαν των πολιτισμένων εθνών.

Αί άποροι μητέρες

Ένα άπό τά κοινωνικά ζητήματα τού βρίσκεται είνε, ως γνωστόν, τό ζήτημα τών άπόρων μητέρων, τών όποίων ή ανάπτυξις δέν ήμπορεί νά έπιτευχθή χωρίς τήν ένδιαφέρουσαν διά τήν κοινωνίαν μας προμήθειαν τών άπαραιτήτων πρός τό ζήν μέσων. Τό ζήτημα τούτο τό έθεσε πρό μερικών χρόνων ή Κυρία Ελένη Βενιζέλου, ή όποία ίδρυσε τό Ίδρυμα Μητέρων, τό όποίον κατ' όλα τά δεδομένα έπρεπε νά έχη τήν μεγαλυτέραν άνάπτυξιν. Δυστυχώς όμως, τό Ίδρυμα τούτο, τό όποίον έκτισε μέ τά χρήματα τά όποία συνεκέντρωσε μέ τάς διαφόρους έορτάς τάς όποίας έκανε, δέν έχει τήν άνάπτυξιν τήν όποίαν θά έπρεπε νά έχη, διότι ή Κυρία Βενιζέλου δέν έχει τήν βοήθειαν τήν όποίαν θά έπρεπε νά έχη άπό τάς κυβερνήσεις τάς όποίας έχει ή χώρα μας.

Περιφέρουν μέτρον

Μάς έγνωστοποιήθη ότι τά είσιτήρια διά τάς ταπεινάς θέσεις τών ταπεινών θεάτρων τών λαϊκών προκειμένου περί τών δωδεκατελών κάθε φράσεως τού τέρματος τής σεζόν, δέν θά χορηγούνται δέν διακρίνονται ούτε διά χρησιμοποίησιν ό-σων είσέρχονται διά τά λοιπά θεάτρα πρός τούτο. Τό μέτρον αύτό είνε μακρόπνουν διότι τό τέρμα τής σεζόν είνε ακόμη μακρύτερα από τό τέρμα τών θεάτρων αυτών, τά όποία θά έχουν τήν ευκαιρίαν νά έπωφεληθούν τών ανωτέρω μέτρων

ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΟΣΟΙ ΠΙΣΤΟΙ... ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ

ΣΤΑΥΡΟΤΑΙ ΛΕΞΕΙΣ

(Λαϊκογράφος ή Φυτόσοφος)

Λύσις άριθ. 35

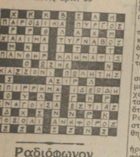

Ραδιόφωνον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 9 Απριλίου

Ώρα Αθηνών

12.00 Μεσημβρινή ειδησεογραφία

12.05 Μουσική δίσκων

13.00 Ειδήσεις

13.15 Μουσική δίσκων

14.00 Ειδήσεις

14.15 Μουσική δίσκων

15.00 Ειδήσεις

15.15 Μουσική δίσκων

16.00 Ειδήσεις

16.15 Μουσική δίσκων

17.00 Ειδήσεις

17.15 Μουσική δίσκων

18.00 Ειδήσεις

18.15 Μουσική δίσκων

19.00 Ειδήσεις

19.15 Μουσική δίσκων

20.00 Ειδήσεις

20.15 Μουσική δίσκων

21.00 Ειδήσεις

21.15 Μουσική δίσκων

22.00 Ειδήσεις

22.15 Μουσική δίσκων

23.00 Ειδήσεις

23.15 Μουσική δίσκων

24.00 Ειδήσεις

24.15 Μουσική δίσκων

01.00 Ειδήσεις

01.15 Μουσική δίσκων

02.00 Ειδήσεις

02.15 Μουσική δίσκων

03.00 Ειδήσεις

03.15 Μουσική δίσκων

04.00 Ειδήσεις

04.15 Μουσική δίσκων

05.00 Ειδήσεις

05.15 Μουσική δίσκων

06.00 Ειδήσεις

06.15 Μουσική δίσκων

07.00 Ειδήσεις

07.15 Μουσική δίσκων

08.00 Ειδήσεις

08.15 Μουσική δίσκων

09.00 Ειδήσεις

09.15 Μουσική δίσκων

10.00 Ειδήσεις

10.15 Μουσική δίσκων

11.00 Ειδήσεις

11.15 Μουσική δίσκων

12.00 Ειδήσεις

ΣΑΒΒΑΤΟ, 10 Απριλίου

Ώρα Αθηνών

12.00 Μεσημβρινή ειδησεογραφία

12.05 Μουσική δίσκων

13.00 Ειδήσεις

13.15 Μουσική δίσκων

14.00 Ειδήσεις

14.15 Μουσική δίσκων

15.00 Ειδήσεις

15.15 Μουσική δίσκων

16.00 Ειδήσεις

16.15 Μουσική δίσκων

17.00 Ειδήσεις

17.15 Μουσική δίσκων

18.00 Ειδήσεις

18.15 Μουσική δίσκων

19.00 Ειδήσεις

19.15 Μουσική δίσκων

20.00 Ειδήσεις

20.15 Μουσική δίσκων

21.00 Ειδήσεις

21.15 Μουσική δίσκων

22.00 Ειδήσεις

22.15 Μουσική δίσκων

23.00 Ειδήσεις

23.15 Μουσική δίσκων

24.00 Ειδήσεις

24.15 Μουσική δίσκων

01.00 Ειδήσεις

01.15 Μουσική δίσκων

02.00 Ειδήσεις

02.15 Μουσική δίσκων

03.00 Ειδήσεις

03.15 Μουσική δίσκων

04.00 Ειδήσεις

04.15 Μουσική δίσκων

05.00 Ειδήσεις

05.15 Μουσική δίσκων

06.00 Ειδήσεις

06.15 Μουσική δίσκων

07.00 Ειδήσεις

07.15 Μουσική δίσκων

08.00 Ειδήσεις

08.15 Μουσική δίσκων

09.00 Ειδήσεις

09.15 Μουσική δίσκων

10.00 Ειδήσεις

10.15 Μουσική δίσκων

11.00 Ειδήσεις

11.15 Μουσική δίσκων

12.00 Ειδήσεις

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ ΤΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

ΦΑΒΙΕΡΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

16ον

Της έναρξεως της μάχης κράτησε, συγκεντρώνων τ' απαγωγούς του πεζικού μιάν εταιρείαν του 16ου Συντάγματος, δι' ου ο ήρως μας λαμβάνει, από τα τέλη μιάς εταιρείας, την τού αδελφού του, η οποία τού διαδέχεται εφόσον μεταβαίνει στο μέτωπο της Μαρίας.

Η εταιρεία την οποία παρελαμβάνει ο Φαβιέρος ανήκει εις τον 4ον λόχον του Συντάγματος. Ευρίσκεται εις την φυλακήν χαρτί, το οποίον έφερε εγκαίρως εξέπεμψε εις δύο μίλια επιστολήν προς τον αδελφόν του.

«Εξαγαστού δια τας έκφρασεις συμπαθείας σας επί τω θανάτω του αδελφού μου επροξένησεν τοσον μεγάλην συγκίνησιν, ώστε δεν ηξεύρω πως να σας ευχαριστήσω. Ο θάνατος ούτε συντρώγει».

Η Πέμπτη, 31η Μαρτίου 1814, ήτο ήμέρα θλιβερά, άλησμο τη στην ιστορίαν του Παρισιού. Ήτο η ημέρα της εισόδου των Συμμάχων εις την πρωτεύουσαν της Γαλλίας. Ο Φαβιέρος ευρίσκεται εις τον λόφον του Μονμάρτρ. Ακούει τους κανονιοβολισμούς και τους πυροβολισμούς των πολυβόλων. Βλέπει τους Παρισίους, τους κατοίκους της πόλεως, να τρέχουν προς τα τείχη, να ανεβαίνουν επί των οχυρωματικών έργων, να ενθαρρύνουν τους στρατιώτας, να τους προσφέρουν δώρα και τροφάς. Ακούει τας ζητωκραυγάς των Παρισίων προς τον Αλέξανδρον, τον Φρειδερίκον Γουλιέλμον και τον Πρίγκιπα Σβαρτσενμπέργ. Βλέπει τους Παρισίους να ανεβαίνουν επί των τειχών και να χειροκροτούν τους Ρώσους, τους Αυστριακούς και τους Πρώσσους στρατιώτας, οι οποίοι εμβαίνουν θριαμβευτικώς εις την πόλιν.

Ο Φαβιέρος αισθάνεται μεγάλην ικανοποίησιν. Δέχεται ως προσωπική του επιτυχία το γεγονός ότι οι Σύμμαχοι εισέρχονται εις την πόλιν. Δεν τον ενδιαφέρει η πολιτική των Παρισίων, ούτε η πολιτική των Συμμάχων. Δεν τον ενδιαφέρει η μοίρα του Ναπολέοντος. Μόνον ένα πράγμα τον ενδιαφέρει: Ότι ο πόλεμος τελειώνει. Ότι δεν θα ξαναπολεμήσει. Ότι δεν θα ξαναβρεθή εις τα χαρακώματα. Ότι δεν θα ξαναδή τους συντρόφους του να πίπτουν δεξιά και αριστερά του, ούτε θα ξαναδή τον αδελφόν του να πίπτη εις τον Μοντμάρτρ.

Ο Φαβιέρος εξακολουθεί τους προσηλυτισμούς του. Ανακαλύπτει τεράστιαν ομοιότητα μεταξύ του Ναπολέοντος και του Χριστού. Και οι δύο, λέγει, ήσαν μεγάλοι στρατηλάται, αλλά και οι δύο ήσαν ειρηνοποιοί. Ο Χριστός ήλθε διά να εξαφανίσει τον πόλεμον από προσώπου της γης. Ο Ναπολέων ήλθε διά να τον εξαφανίσει από προσώπου της Ευρώπης. Ο Χριστός ήλθε διά να σώσει τον κόσμον. Ο Ναπολέων ήλθε διά να σώσει την Γαλλίαν.

Ο Φαβιέρος εξακολουθεί τους προσηλυτισμούς του. Ανακαλύπτει τεράστιαν ομοιότητα μεταξύ του Ναπολέοντος και του Χριστού. Και οι δύο, λέγει, ήσαν μεγάλοι στρατηλάται, αλλά και οι δύο ήσαν ειρηνοποιοί. Ο Χριστός ήλθε διά να εξαφανίσει τον πόλεμον από προσώπου της γης. Ο Ναπολέων ήλθε διά να τον εξαφανίσει από προσώπου της Ευρώπης. Ο Χριστός ήλθε διά να σώσει τον κόσμον. Ο Ναπολέων ήλθε διά να σώσει την Γαλλίαν.

ΚΛΑΙΡ ΣΑΙΝΤ-ΣΟΛΙΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Η

ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

(Συνέχεια έκ του χθεσινού)

Όταν άνθρωποι τον φόρτωσαν, ο Ρεμπεκέ ήτο σε θέση να σηκωθή. Αι πληγαί του ήσαν περιφερικαί. Μία τρύπα διήρχετο από τον μηρόν του, άλλη από τον ώμον του, άλλη από τον πνεύμονα. Αλλ' ήτο ακόμη ζωντανός. Ήτο καταγοητευμένος. Τις στιγμές που τον μετέφεραν, ήκουε τον Ρεμπεκέ να μιλή. Ήκουε τον Ρεμπεκέ να λέγη ότι ήτο ευτυχής, διότι ήτο ευτυχής που οι μεγαλόκαρδοι Κρήτες τον εθεράπευσαν, διότι ήτο ευτυχής που οι μεγαλόκαρδοι Κρήτες τον εθεράπευσαν, διότι ήτο ευτυχής που οι μεγαλόκαρδοι Κρήτες τον εθεράπευσαν, διότι ήτο ευτυχής που οι μεγαλόκαρδοι Κρήτες τον εθεράπευσαν...

Ο Ρεμπεκέ ήτο ευτυχής

5η ΠΡΩΙΝΗ

Η ΕΠΙΤΕΥΞΙΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΠΡΟΦΩΡΟΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΑΝΑΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΟΥ ΠΡΟΕΚΑΛΕΣΑΝ

ΡΑΓΔΑΙΑΣ ΠΤΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Παντα-χόθεν καταφθάνουν πληροφορίαι, ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι ἡ παράκλησις τῶν Κυβερνήσεων 'Αγ-γλίας καὶ Γαλλίας πρὸς τὸν κ. Βὰν Ζέελανδ, ὅπως μελετήσῃ τὰς δυνατότητας περιστολῆς τῶν περιορι-σμῶν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, ἀπασχολεῖ ζωηρῶς ὅ-λας τὰς Κυβερνήσεις.

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου, εἰς τὴν ἡμε-ρησίαν διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων σήμερον τὸ ἀπόγευμα εὑρίσκετο τὸ ζή-τημα τῆς διεθνοῦς οἰκονομικῆς συνεργασίας καὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν τελωνειακῶν δασμῶν. Πλεῖστοι βουλευταὶ ἠρώτησαν ἂν ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἰ-δοποιήθη ἀπὸ τὴν γαλλικὴν καὶ βελγικὴν ἀναφορι-κῶς μὲ τὴν ἐναρξιν σχετικῶν συζητήσεων καὶ ἂν προτίθεται νὰ κινήσῃ ζωηρῶς τὸ πρόβλημα τοῦτο εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Συνδιάσκεψιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν ὅτι πλη-ροφοριακῶς ἀντηλλάγησαν ἀπόψεις διὰ τὴν ἐπίτευ-ξιν διεθνοῦς ἐμπορικῆς συμφωνίας. Ἐξέθεσεν εἶτα τὰς ἀναθέσεως τῆς γνωστῆς ἐντολῆς εἰς τὸν κ. Βὰν Ζέελανδ καὶ προσέθεσεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἀντιμετωπίζεται περίπτωσις συγκλήσεως διε-θνοῦς διασκέψεως.

Ὡς ἀναγράφει ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» τοῦ Λονδίνου, ἐκυκλοφόρησαν ἀνακριβεῖς διαδόσεις, καθ' ἃς ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς ἐνερ-γείας τεινούσας πρὸς τροποποίησιν τῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀνατιμήσεως τοῦ δολλαρίου. Αἱ ἀστήρι-κτοι αὐταὶ φῆμαι προεκάλεσαν ραγδαίας πτώσεις ἀξιῶν, μὲ συνταρακτικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν Οὐὰλ Στρὶτ (δηλαδὴ εἰς τὸ Χρηματιστήριον τῆς Ν. Ὑόρ-κης), γενομένας αἰσθητὰς καὶ εἰς τὸ Λονδῖνον.

Ὁ εὑρισκόμενος ἐνταῦθα γνωστὸς Ἀμερικανὸς οἰκονομολόγος Ὄλιβερ Σπράγκ, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρντ καὶ στενὸς συνεργάτης τοῦ Προέδρου Ροὺζβελτ, προέβη σήμερον εἰς τὰς κα-τωθι δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὰς δημοσιευθείσας πλη-ροφορίας περὶ ἀνατιμήσεως τοῦ δολλαρίου:

«Αἱ κυκλοφορήσασαι χθὲς φῆμαι μοῦ φαίνονται πρόωροι. Πράγματι, τὸ περιθώριον ἀνατιμήσεως, τὸ ὁποῖον διαθέτει ὁ Πρόεδρος, εἶνε ἀνεπαρκέστατον. Διὰ τὴν ἀνατίμησιν τοῦ νομίσματος παρίσταται ἀ-νάγκη νέου νόμου καὶ μακρῶν συζητήσεων εἰς τὸ Κογκρέσσον. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσε-ως, πάντως, ὑπάρχουν δύο τρόποι: ἡ αὔξησις τοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου τῶν ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολι-τείαις ἐνδεδυμένων κεφαλαίων ὑπὸ ξένων, ἡ ἀνατί-μησις τοῦ δολλαρίου. Ἐὰν τὸ κακὸν συνίστατο εἰς τὴν εἰσροὴν τοῦ λεγομένου «θερμοῦ χρήματος», τὸ πρῶτον μέτρον θὰ ἦτο ἀρκετόν. Κατὰ τὴν γνώμην μου ὅμως τὸ κακὸν εὑρίσκεται εἰς τὴν εἰσροὴν χρυ-σοῦ καὶ εἰς τὴν παράλληλον αὔξησιν τῶν τιμῶν. Ἡ μόνη λύσις, λοιπόν, εἶνε ἡ ἀνατίμησις.»

"Οσον ἀφορᾷ τὴν κίνησιν διὰ μίαν παγκόσμιον οἰκονομικὴν συνεννόησιν, ὁ καθηγητὴς Σπράγκ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κίνησις δὲν μᾶς ἀφήνει καθόλου ἀδιαφόρους. Ἐν τούτοις, ἡ σύγκλησις παγκοσμίου διασκέψεως δὲν νομίζω ὅτι εἶνε ἡ ὀρθὴ μέθοδος. Προτιμότερον θὰ ἦτο νὰ προχωρήσωμεν διὰ περιφερειακῶν συμ-φωνιῶν, ἐντὸς ὁρίων καθοριζομένων ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων.»

Ὁ κ. Σπράγκ διέψευσεν ἐν συνεχείᾳ κατηγορη-ματικῶς τὰς φήμας ὅτι εὑρίσκεται ἐν διαφωνίᾳ μὲ τὸν Πρόεδρον Ροὺζβελτ, βεβαιώσας ὅτι ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον συμβαίνει. Ὁ καθηγητής, ἀναχωρῶν ἐκ Παρισίων, θὰ κατευθυνθῇ εἰς Βιέννην, Βουδαπέστην, Βερολῖνον, "Οσλο καὶ Λονδῖνον.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Φιγκαρὼ» τηλε-γραφεῖ ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις οὐδόλως σκέπτε-ται νὰ συγκαλέσῃ παγκόσμιον οἰκονομικὴν διάσκε-ψιν καὶ δὲν πρόκειται γ' ἀναλάβῃ τὴν διεξαγωγὴν οἰκονομικῶν διαπραγματεύσεων προτοῦ συνέλθῃ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Διάσκεψις.

Ὁ ἴδιος ἀνταποκριτὴς προσθέτει ὅτι ἂν ἡ ἀγγλι-κὴ Κυβέρνησις δὲν ἐπιτύχῃ οἰκονομικὰ πλεονεκτήμα-τα ἐκ τῶν ἀγγλικῶν Κτήσεων, τότε εἶνε ἐνδεχόμε-νον νὰ στραφῇ πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀμερικήν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βερολίνου, ἡ «Πολιτικὴ καὶ Διπλωματικὴ Ἀνταπόκρισις» ἀσχολεῖται σήμε-ρον μὲ τὴν διεθνῆ διάσκεψιν τῆς Ζακχάρεως, τὴν συνερχομένην ἐν Λονδίνῳ, καθὼς καὶ μὲ τὴν πρόσ-κλησιν, τὴν γενομένην ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγ-γλίας πρὸς τὸν Βέλγον πρωθυπουργὸν κ. Βὰν Ζέ-ελανδ, ὅπως προβῇ εἰς μελέτας σχετικὰς πρὸς τὴν ἄρσιν τῶν ἐμποδίων, ἅτινα παρεμβάλλονται εἰς τὸ ἐμπόριον, ἀναφέρει δὲ καὶ τὰς δηλώσεις, εἰς τὰς ὁ-ποίας προέβη ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτε-ρικῶν κ. Χάλ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπό-ριον καὶ παρατηρεῖ ὅτι αἱ δηλώσεις αὗται τοῦ Ἀ-μερικανοῦ ὑπουργοῦ εἶνε θαρραλέαι, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Χάλ ἐθεώρησε τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν καὶ τὰς ὑλικὰς καὶ ψυχολογικὰς αὐτῆς συνεπείας ὡς τὴν κυρίαν ἀφορμὴν τῆς οἰκονομικῆς παρακμῆς.

Ἡ ἐφημερὶς παρατηρεῖ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τού-του ὅτι σειρὰ ὁλόκληρος συμπτωματικῶν ἐνδείξεων καὶ πρωτοβουλιῶν παρουσιάσθη, ἐκ τούτου δὲ συμ-περαίνει ὅτι ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἐκδηλοῦται ἀναφο-ρικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου καὶ τῆς οἰκονομικῆς συνεργασίας. Ἐν Γερμανίᾳ, λέγει, παρακολουθοῦν ὅλα τὰ γεγονότα καὶ τὰς τάσεις ταύτας μὲ τὴν ἐμπρέπουσαν προσοχήν. Ἡ Γερμανία, προσθέτει ἡ ἐφημερίς, εἶνε διατεθειμένη νὰ καταβά-λῃ πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως ἐπιτευχθῇ μία γενικὴ οἰκονομικὴ ἐξυγίανσις. "Αν ἡ Γερμανία ἀπέφυγε νὰ συνεργασθῇ μέ τινας ἐπιτροπὰς τῆς Γενεύης, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν διεθνῆ συνεργα-σίαν. Κατὰ τὰς γερμανικὰς ἀντιλήψεις, ὁ πρωτί-στος ὅρος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μιᾶς διεθνοῦς συνεργα-σίας εἶνε ἡ κατανόησις τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ, ἐφαρ-μοζομένη εἰς τὴν Γερμανίαν, σημαίνει ὅτι ὁ κόσμος πρέπει ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ παγκόσμιος οἰκονομία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξυγιανθῇ εἰμὴ ἂν ἐκπληρωθοῦν ὅροι τινές. Εἶνε πρωτίστως ἀνάγκη ὅπως πλὴν τοῦ διακανονισμοῦ τῶν χρεῶν, ἐξευρεθῇ καὶ λύσις τοῦ προβλήματος τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ τοῦ προβλήμα-τος τῶν ἀποικιῶν, διατηρηθῇ δὲ καὶ ἡ σταθερότης τοῦ γερμανικοῦ νομίσματος.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 8. ('Αθ. Πρακτ.) — Ἀγγέλλεται ἐκ Βασιγκτῶνος ὅτι οἱ αὐτόθι καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι ἐξεπλάγησαν ἐκ τῶν ἐκ Λονδίνου προερχο-μένων φημῶν περὶ ἀνατιμήσεως τοῦ δολλαρίου. Οἱ κύκλοι οὗτοι τονίζουν ὅτι ἡ στιγμὴ δὲν εἶνε κατάλ-ληλος δι' ἐν τοιοῦτον πείραμα καὶ παρατηροῦν ὅτι μία τοιαύτη ἀνατίμησις θὰ ἐπέφερεν ὕφεσιν τῶν τι-μῶν εἰς τὰς πρώτας ὕλας. Ἐπίσης θὰ ἐπέφερεν αὔ-ξησιν τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων καὶ οὕτω θὰ ἐδημιουργοῦντο δυσχέρειαι εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐργατικῶν διαφορῶν.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΛΗΣΤΡΙΚΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΡΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 8. ('Αθην. Πρακτ.).— Τὸ ἡμιεπί-σημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐξ Ἀγκύρας, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Σου-κρὴ Καγιὰ ἀνέπτυξεν ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας τῶν συνόρων Τουρκίας καὶ Συρίας καὶ ἔκαμε λόγον περὶ τῆς ἀπὸ τινος παρα-πιδιδομένης εἰς λεηλασίας, στρατολογουμένου δὲ ἐν Συρίᾳ καὶ εἶνε ἐφωδιασμένων μὲ ὅπλα καὶ πολεμε-φόδια.

Ὁ κ. Σουκρῆ Καγιὰ ἀνήγγειλε τὰ μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ κατάπαυσις τῆς συ-χοῦς ταύτης διεισδύσεως. Μεταξὺ ἄλλων ὁ ὑπουρ-γὸς ἀνήγγειλεν, ὅτι μία μεραρχία θὰ εὑρίσκεται ἐπὶ ποδὸς πολέμου. Ἡ Τουρκία — εἶπε — προειδοποι-εῖ τὰ λοιπὰ κράτη περὶ τῶν διεθνῶν περιπλοκῶν, αἵ-τινες θὰ ἠδύναντο νὰ προκύψουν ἐκ τῆς τοιαύτης κα-ταστάσεως τῶν πραγμάτων, καθόσον, προσέθεσε, πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων της θὰ προσέφευγεν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν λαμβάνουσα, εἰς πε-ρίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ ὡς ἄνω μέτρα ἦθελον ἀποδει-χθῇ ἀνεπαρκῆ, καὶ ἄλλα αὐστηρότερα.

Πολλοὶ βουλευταὶ ἐζήτησαν ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὰς συνοριακὰς αὐτὰς ἀνωμαλίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΤΟΥ

Ἐπανῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐκ Τριπόλεως, μέχρι τῆς ὁποίας εἶχε συνοδεύσει τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς τὴν ἀνὰ τὴν Πελοπόννησον περι-οδείαν του ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. Μεταξᾶς δεχθεὶς μετὰ τὴν ἀφιξίν του τοὺς δημοσιογράφους, ἐτόνισε μὲ ἐνθουσιασμὸν τὰς ἀπο-λύτως ἱκανοποιητικὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς περιοδείας διὰ τὸ φρό-νημα τοῦ λαοῦ.

Αἱ λαϊκαὶ ἐκδηλώσεις, εἶπε, δὲν ὑπῆρξαν ἁπλῶς ἐνθουσιώδεις· ἦ-σαν ἀληθῶς ἀποθεωτικαί.

«Μὲ τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν, προσέθεσεν ὁ κ. πρωθυπουργός, τὴν ὁποίαν παρέσχον αἱ λαϊκαὶ ἐκ-δηλώσεις συνεχίζω τὸ ἔργον ποὺ ἐνεκαινίασεν ἡ μεταβολὴ τῆς 4ης Αὐγούστου».

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσε-ως ἐπιστρέφων ἐκ Τριπόλεως ἐ-στάθμευσε χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς Λουτράκι, ὅπου τὸν ἀνέμενον οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερι-κῶν καὶ Διοικήσεως τῆς Πρωτευ-ούσης, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν συνώδευ-σαν εἰς Ἀθήνας.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κοριζῆς καὶ οἱ κ. ὑφυπουργοὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πο-λιτικοῦ Γραφείου συνοδεύουν τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα εἰς τὴν ὑπόλοι-πον περιοδείαν του.

Εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς τοὺς ἀπεσταλμένους τῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὴν χθεσινὴν ἐκ Τριπόλεως ἀναχώρησίν του ὁ κ. Πρωθυπουρ-γὸς ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν πρόκειται νὰ περιοδεύσῃ εἰς Πελοπόννησον βραδύτερον ἐπὶ τῇ βάσει προγράμ-ματος, ἀλλὰ θὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ περι-τροπῆς διαφόρους πόλεις αὐτῆς, ἵνα ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ λαοῦ.

Προσέθεσεν, ὅτι πραγματοποιῶν τὰς ἐπισκέψεις του ταύτας δὲν πρόκειται νὰ ἐκφωνήσῃ πολιτικοὺς λόγους.

Σήμερον τὴν 10.30' π.μ. θὰ συν-έλθῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξω-τερικῶν εἰς τὴν τακτικὴν ἑβδομα-διαίαν συνεδρίασίν του τὸ Ὑπουρ-γικὸν Συμβούλιον.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΑΝΔΡΕΑΣ ΕΙΣ ΣΥΡΙΑΝ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Ἀνδρέας μετὰ μακρὰν παραμονὴν του εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀνεχώρησε διὰ τῆς θαλαμηγοῦ «Ντεβίντα» εἰς περιοδεί-αν ἀνὰ τοὺς λιμένας τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐξ Ἀ-λεξανδρείας συνώμισεν ὡς ἑξῆς τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς παραμονῆς του εἰς Αἴγυπτον καὶ τῆς ἐπικοινω-νίας του μὲ τὸν αὐτόθι Ἑλληνισμόν.

«Εἶνε θαυμασία ἡ ἐπίδοσις τοῦ Ἕλληνος καὶ ἐκτὸς τῆς Πατρίδος. Ἐθαύμασα τὴν δημιουργικότητα αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐπαφῆς μου πρὸς τὴν ὁμογένειαν τῆς Αἰγύπτου, ἣ-σθάνθην ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὸ συντελεσθὲν καὶ ἐπιτελούμενον ἔργον. Εὔχομαι εἰς τὸν Ἑλληνι-σμὸν τῆς Αἰγύπτου προκοπὴν καὶ καρποφόρον ἐργασίαν, ἐν τῷ συμ-φέροντι τῆς ὁλότητος, ὅπως παρα-ταθῇ ἐπιμήκιστον ἡ εὐεργετικὴ αὐ-τοῦ δρᾶσις εἰς τὴν φιλόξενον ταύ-την χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν τόσα ὀ-φείλει. Ἀναχωρῶ μὲ τὴν συναίσθη-σιν ὅτι ἐπεκοινώνησα πρὸς ἐκλε-κτὸν τμῆμα τοῦ ἓξω Ἑλληνισμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Πατρὶς μετ' ἰδια-ζούσης στοργῆς ἀποβλέπει καὶ διὰ τὴν φιλοξενίαν τοῦ ὁποίου ἔχει ποι-κίλους λόγους νὰ ὑπερηφανεύεται. Παρετήρησα ἀκμαῖον τὸ ἐθνικὸν αἴ-σθημα καὶ τὴν φιλοπατρίδα θερμο-τάτην.

Εἶμαι ἀφ' ἑτέρου, εὐτυχὴς συναν-τήσας τόσον φιλόφρονας ἐκδηλώ-σεις ἐκ μέρους τῶν αἰγυπτιακῶν ἀρ-χῶν, τῶν ὁποίων θὰ διατηρήσω ζω-ηρὰν τὴν ἀνάμνησιν».

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, 8. (Τηλεγραφικῶς).— Τὸ δημοσιευθὲν Βασιλι-κὸν Διάταγμα περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατριάρχου κ. Νι-κολάου, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 1ον. Ὁ Ἀρχιερεὺς κ. Νικόλαος Εὐαγγελίδης, πρώην Ἑρ-μουπόλεως, ὅστις ἐξελέγη εἰς ἀντι-κατάστασιν τοῦ ἀποθανόντος Πατρι-άρχου Μελετίου Μεταξάκη, διορίζε-ται ὡς Πατριάρχης τῶν Ἑλληνορ-θοδόξων εἰς τὸν Ἀλεξανδρινὸν θρό-νον καὶ θεωρεῖται Αἰγύπτιος.

Ἄρθρον 2ον. Ἡ πατριαρχικὴ δι-καιοδοσία περιλαμβάνει τὰς ὑποθέ-σεις τῆς προσωπικῆς καταστάσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς ὑφισταμένους νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἄρθρον 3ον. Ὁ πρόεδρος τοῦ ὑ-πουργικοῦ συμβουλίου ἐντέλλεται τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Δια-τάγματος».

Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΣΩ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΑΦΟΣΙΩΣΕΩΣ

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΕΙΣ ΚΥΝΟΥΡΙΑΝ ΚΑΙ ΓΟΡΤΥΝΙΑΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 8. (Τοῦ ἀνταποκρι-τοῦ μας).— Ἡ ἀπὸ Τριπόλεως, διὰ Λεβιδίου, Βυτίνης, Δημητσάνης, Στε-μνίτσης, Λαγκαδίων, Ἀλωνιστανίης καὶ λοιπῶν χωρίων, διέλευσις τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ὑπῆρξεν ἀλη-θῶς θριαμβευτικὴ καὶ ἀφύπνισε κυριολεκτικῶς τὸν ἡρωϊκὸν θρῦλον τῆς ἐνδόξου ταύτης περιοχῆς τοῦ Μωριᾶ. Οἱ ἡρωϊκοὶ ὀρεσίβιοι κά-τοικοί της περιεβλήθησαν ὅλοι τὴν φυλασσομένην ὡς κειμήλιον φου-στανέλλαν των, ὕψωσαν τὴν ἑλλη-νικὴν σημαίαν, τὰ παλαιὰ λάβαρα καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ κατῆλ-θον ἀπὸ τὰ ἀπόκρημνα χωριά των εἰς προϋπάντησιν τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως.

Ἡ βασιλικὴ συνοδεία διήνυσε σήμερον ἀπόστασιν 240 χιλιομ. καθ' ὅλην δὲ τὴν διαδρομὴν εὑρίσκοντο παντοῦ φουστανελλοφόροι, τόσοι ποὺ ἐπροκάλεσαν γενικὸν ἐρώτημα ποῦ εὑρέθησαν τόσες φουστανέλ-λες. Ἐξ ἄλλου ὅ,τι πολύτιμον ὑ-πῆρχεν εἰς τάπητας, κιλίμια καὶ διακοσμητικὰ ὑφάσματα, ἀνηρτήθη εἰς τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυ-ρα τῶν οἰκιῶν, αἱ ὁποῖαι προσέθε-τον οὕτω εἰς τὴν γραφικότητα τῶν σημαιοστολισμένων καὶ διακεκοσμη-μένων μὲ δάφνας καὶ κλάδους ἐλά-των χωριῶν. Γραφικότητα ἐξαιρετι-κὴν προσέδιδαν ἐπίσης οἱ ἑλληνι-κοὶ χοροί, ποὺ ἐχορεύοντο εἰς κάθε χωριὸ κατὰ τὴν ὀλιγόλεπτον στά-σιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀπὸ εὐσταλεῖς φουστανελλοφόρους καὶ νεάνιδας ἐνδεδυμένας ἐπίσης μὲ ἐγ-χώριον ἐνδυμασίαν.

ΤΑ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΑ

Ὀλίγα χιλιόμετρα κατόπιν καὶ ἐνῷ κανὲν χωρίον δὲν διεφαίνετο πουθενά, παρουσιάσθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ πολυάριθμοι φου-στανελλοφόροι, ἀναμένοντες ὑπὸ ἀ-ψῖδα ἐλάτων μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «τὰ Μαγούλιανα σοῦ εὔχονται καλῶς ὥρισες Βασιλιᾶ». Ἦσαν οἱ κατοι-κοι τοῦ ἀπέχοντος δίωρον ἀπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ χωρίου, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς αὐγῆς κατῆλθον ἐκεῖ, ἔψη-σαν ἀρνιὰ καὶ ἔστησαν πρόχειρον τραπέζι ἀπὸ κορμοὺς δένδρων, διὰ νὰ προσφέρουν μεζέδες εἰς τὴν Βα-σιλικὴν συνοδείαν.

Ὁ διαμένων ἐκεῖ ἀπόστρατος στρατηγὸς κ. Κοσμόπουλος διηρ-μήνευσε τὰ αἰσθήματα τῶν χωρι-κῶν μὲ ὡραίαν προσφώνησιν εἰς τὴν ὁποίαν ἐτόνισεν ὅτι εἰς τοὺς τό-πους ὅπου ἔζησαν οἱ παλαιοὶ Ἀρ-κάδες ποὺ ἐτέρποντο ἀπὸ τὸν ἦχον τῆς σύριγγος τοῦ Πανὸς καὶ ἀργό-τερα ἔγραψαν σελίδας δόξης, οἱ κλέφτες, ὁ Κολοκοτρώνης, ὁ Πλα-πούττας καὶ ἄλλοι πρόμαχοι τοῦ Μεγάλου Ἀγῶνος, οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μαγούλιανα κύπτουν μὲ εὐ-λάβειαν καὶ ἀφοσίωσιν τὸ γόνυ πρὸ τοῦ ἀντιλήπτορος τῆς καταστάσεως διὰ τὴν γαλήνην τοῦ Γένους, πρὸ τοῦ Βασιλέως ὁ ὁποῖος προώρισται νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν φωτεινότερον σταθμὸν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Πα-τρίδος.

Η ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΣ ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΝ

Εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν στάσιν ταύτην καμπὴν τοῦ δρόμου, ἐφάνη ἀπὸ μακρυὰ ἡ Δημητσάνα, στολι-σμένη μὲ ἔλατα καὶ σημαίας. Εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως εἶχε στηθῇ παμμέγιστον στέμμα, εἰς τὸ βάθρον τοῦ ὁποίου ἑστανελλο-λοφόροι μὲ καριοφίλια τοῦ ἀγῶνος.

Μόλις τὸ βασιλικὸν αὐτοκίνητον ἐκαμψε τὸν δρόμον καὶ εὑρέθη κα-τέναντι τῆς πόλεως, ἤρχισαν νὰ ρί-πτωνται ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν κάστρον ὁμοβροντίαι κανονιοβολισμῶν, μὲ τὰ κανόνια ποὺ ἐχρησιμοποιοῦντο κατὰ τὴν ἐπανάστασιν. Ὁ στενὸς δρόμος, ὁ ὁδηγῶν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως ἐστεγάζετο κυριολεκτι-κῶς ἀπὸ αὐτοσχεδίους χαρτίνας σημαίας. Ἱστορικὰ καριοφίλια καὶ ἅρματα τοῦ Ἀγῶνος, μεταξὺ τῶν ὁ-ποίων τὰ ὅπλα τοῦ Παπαφλέσσα, ἐ-κόσμουν τὴν Πύλην τῆς πόλεως. Ὑ-πὸ ταύτην ἐσταμάτησεν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς γενόμενος δεκτὸς, ὅταν ἔφθασε, μὲ βροντώδεις ζητωκραυ-γάς, καὶ ἐκεῖ ἤκουσε τὴν προσφώ-νησιν, τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος κ. Γ. Ἀντωνοπούλου. Εἰς τὴν προσ-φώνησίν του ταύτην ὁ κ. Ἀντωνό-πουλος εἶπεν ὅτι «ὁ λαὸς τῆς μι-κρᾶς μὲν ἀλλὰ ἐνδόξου καὶ ἱστορι-κῆς Δημητσάνης τῆς πατρίδος τοῦ Γρηγορίου Ε' καὶ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, αἱ ψυχαὶ τῶν ὁποίων τὴν στιγμὴν ταύτην τὴν ἱερὰν περιῒ-πτανται ἀνωθεν ἡμῶν ψάλλουσαι τὸ ὡσανά, τῆς κοιτίδος των γραμμά-των καὶ τῶν πυριτιδομύλων, οἱ ὁ-ποῖοι πολλὰ προσέφερον κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς ἀγῶνας τῆς ἐθνικῆς πα-λιγγενεσίας, μὲ ἄρρητον χαρὰν, χα-ρὰν βγαλμένην πραγματικῶς ἀπὸ τὴν καρδιά του, μὲ ἐθνικὴν ὑπερη-φάνειαν καὶ παραληρῶν ἐξ ἐνθουσι-ασμοῦ ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας του πρὸς τὸν Βασιλέα του τὸν ἄξιον υἱ-ὸν τοῦ δαφνοστεφοῦς στρατηλάτου καὶ λατρευτοῦ Βασιλέως Κωνστα-τίνου, συμφιλιωτὴν τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, τὸν συνεχιστὴν τῶν ἐ-θνικῶν ἑλληνικῶν ἰδεωδῶν. Προχώ-ρει, ἐνσύχιεν, εἰς τὸ ἀνορθωτικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀνέλαβες μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ὁ λαὸς θὰ εἶνε μαζί σου».

Ἀκολούθως ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ τέως Δήμου Τροπαίων, οἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων τοῦ ὁποίου ἱστάντο ἐκεῖ κρατοῦντες σημαίας, προσεφώ-νησε τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Μεγαλειότατε, ἡ χαρὰ μας, ὁ ἐνθουσιασμός μας, γιατὶ ἀπὸ κοντὰ βλέπουμε τὸν Βασιλιᾶ μας, εἶνε ἀ-φάνταστη. Μοῦ φαίνεται ὅτι ὄχι μό-νον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ κάτοι-κοι τοῦ Μωριᾶ, ἀλλὰ καὶ οἱ σπηλιὲς καὶ οἱ βράχοι αὐτοῦ, ποὺ παρ-θενικὰ τὰ διετήρησε στοὺς αἰῶνες τῆς σκλαβιᾶς ἡ ἀθάνατη τοῦ Μωρᾶ κλεφτουριά, ἀντιλαλοῦν τὴν φράσιν μου «καλῶς ἦλθατε Μεγα-λειότατε», χαϊδεμένο παιδὶ τοῦ ἀ-θάνατου καὶ ἀλησμόνητου, τοῦ με-γάλου Στρατηλάτη καὶ Βασιλιᾶ Κωνσταντίνου, ποὺ στὸ ὄνομά του ἐπάνω ὠνειρεύτηκε ἡ Ἑλληνικὴ φυ-λὴ μὰ καὶ ἐπραγματοποίησε μεγά-λες δόξες καὶ τρανές, ποὺ στὸ σπα-θί του ἐπάνω διάπλατους ἄνοιξε τοὺς δρόμους τῶν πετρωμένων της ἡ Ἑλληνικὴ φυλή. Συνεχιστὴς τῆς μεγαλουργίας τοῦ ἀθανάτου "Ανα-κτος καὶ πατρός σας, διὰ τῆς πα-τριωτικῆς χειρονομίας σας τῆς ἀπὸ Αὐγούστου, ἐσώσατε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ βέβαιον ἀλληλοσπαραγμόν, μᾶς ἐπαλλάξατε ἀπὸ τὰ δίχασμόν, μᾶς ἀπαλλάξατε ἀπὸ τὰ μίση, τ